Nr. 10, 12. årgang, november 2009 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

INTERRELIGIØSE ÆGTESKABER

KRISTENDOM OG KRISHNABEVIDSTHED

SIVARAMA SWAMI TILDELT DET GYLDNE KORS

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

December 2009

Dandaniti Devi Dasi og Lalitanatha Dasa

Endnu et år er omme, før man får set sig om. Tiden løber hurtigt, og livet er kort. Manidhara Prabhu udtrykte det engang på den måde, at livet er kort til at blive Krishna-bevidst i, men der er masser af tid til at falde i illusion.

Traditionelt fejrer Krishna-hengivne julemåneden med at gøre en ekstra indsats for at distribuere Srila Prabhupadas bøge. Vi markerer også julen her i bladet med en artikel om kristendom og Krishna-bevidsthed af Suhotra Maharaja. Se side 9.

På næste side fortsætter serien med oversættelsen af Srila Prabhupadas Light of the Bhagavata, der ledsages af smukke illustrationer fra den kinesiske kunstnerinde Madame Li's hånd.

På side 13 bringer vi en artikel om kunsten at vedligeholde et ægteskab trods forskellige religiøse opfattelser. Der findes næppe nogen endelig opskrift, men vi har trykt tankerne fra en hengiven, der selv har været gift med den samme mand, der ikke er hengiven, i 16 år, imens hun selv har været hengiven i 6 år.

Vi bringer også den glædelige nyhed fra Ungarn, at Sivarama er blevet tildelt Det Gyldne Kors, landets næsthøjeste officielle udmærkelse. Se side 7.

De, der ikke ved, hvad IDL står for, kan læse referatet fra ISKCON Danmarks Landsråds møde den 7. november. Der er tidligere blevet bragt møderefererater i Nyt fra Hare Krishna fra rådets møder, og ved det seneste møde blev det besluttet at gøre det igen som en fast praksis fremover.

Betaling af bladet: Med årets udgang er det for mange af jer tid til at betale for bladet igen. Vores system er, at i konvoluttens nederste højre hjørne står der en dato (måned og år), hvilket angiver, hvor længe man har betalt frem til. Hvis datoen er overskredet, er det tid til at betale 300 kr. for et nyt år, hvis man bor i Danmark, eller 360 kr., hvis man er udlandsabonnent. Oplysninger om bankkonti står i boksen her nederst på side 2.

I forbindelse med sidste måneds særnummer Jorden er rig, hvor vi gav et vedisk bud på et bæredygtigt samfund, har flere af vores læsere udtrykt deres begejstring og sågar støttet med frivillige bidrag til at trykke et nyt oplag til omdeling bl.a. under klimakonferencen i december. Vi takker alle jer, der har ydet bidrag og gjort dette muligt. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt 2

Srila Prabhupadas side 3

Sivarama Swami tildelt det gyldne kors 7

Er kristendom og Krishna-bevidsthed uforenelige? 9

Interreligiøse ægteskaber 14

Referat fra IDL-møde 17

Indvielse af Deiteter på Krishna-Avanti grundskole 18

Renlighed er tæt på guddommelighed 19

Ordliste 20

Børneside 21

Grønne proteiner 1+2 22

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2009, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 3534, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

I Bhagavatams lys, 5

Dette er femte afsnit i oversættelsen af Light of the Bhagavata, som Srila Prabhupada skrev i 1961 over kapitel 20 fra Srimad-Bhagavatams 10. Bog. Kapitlet fortæller om efteråret i Vrindavana. Ved beskrivelsen af hvert naturfænomen er der en sammenligning med, hvordan det illustrerer en bestemt filosofisk pointe.

Hvert vers ledsages af et maleri, som den kinesiske malerinde Madame Li lavede til bogen.

Tekst 21

Vinden bærer skyerne til forskellige dele af kloden, og skyerne spreder regn til glæde for folk generelt, ligesom rige konger og købmænd under inspiration af religiøse præster deler ud af deres sammenhobede rigdom

Som allerede forklaret er tanken med de fire samfundsinddelinger, dvs. den intelligente klasse af mennesker (*brahmanaerne*), den herskende klasse (*ksatriyaerne*), handelsklassen (*vaisyaerne*) og arbejderklassen (*sudraerne*), at de skal nå et bestemt mål i livet: selvrealisering eller kultivering af den menneskelige ånd. Den intelligente klasse af mennesker, *brahmanaerne,* har som opgave at inspirere *ksatriyaerne* og *vaisyaerne* til at udføre offerhandlinger med henblik på åndelig kultivering, og dermed opløfter samarbejdet imellem *brahmanaerne, ksatriyaerne* og *vaisyaerne* folk generelt eller den almene arbejdende klasse af mennesker. Så snart dette samarbejde imellem de fire menneskeklasser i samfundet ophører og den åndelige kulturs grundlæggende principper tilsidesættes, er menneskehedens samfundsstruktur blot en anden udgave af dyrelivet, der kun kredser omkring tilfredsstillelse af drifterne til at spise, sove, frygte og parre sig. Det er de intelligente menneskers pligt at påvirke medlemmerne af de rige samfundslag – *ksatriyaerne* og *vaisyaerne* – til at opofre for åndelig kultur. Kun på den måde kan spændingen imellem kapitalisterne og arbejderne neddæmpes.

I denne Kalis tidsalder, hvor selv små meningsforskelle fører til stridigheder og sågar voldelige optøjer, er det de intelligente mennesker, *brahmanaernes,* pligt, uselvisk at inspirere de rige mennesker til at ofre sig for at fremme dette formål. Underforstået henstilles der til, at medlemmerne af den intelligente klasse ikke selv forsøger at blive *ksatriyaer* og *vaisyaer* eller engagerer sig i de forskellige andre klassers beskæftigelser. I stedet bør *brahmanaerne* simpelthen lede dem i åndelig kultivering, ligesom vinden fører skyerne til andre steder for at sprede vand der. Vinden påtager sig ikke selv ansvaret for at stå for at sende vand.

De mest intelligente mennesker i samfundet er helgenerne og vismændene, der har ofret alting i tjenesten til den åndelige kultur. Deres pligt er at rejse overalt i menneskesamfundet

og inspirere dets medlemmer til at engagere sig i åndelige handlinger ved at ofre deres ord, penge, intelligens og liv derpå. Hvis menneskelivet skal være fuldstændigt fremgangsrigt, bør dette være grundideen. Et samfund uden smag for åndelig kultur er som en flammende brand, i hvilken alle brænder op i de trefoldige lidelser. Ligesom skyer sender vand ned over en flammende skovbrand og slukker den, slukker de intelligente mennesker, der arbejder som samfundets åndelige mestre, den flammende brand af lidelser ved at sprede åndelig viden og inspirere samfundets rigere sektion til at fremme den gode sag. For eksempel opfører rige mennesker templer til tilbedelse, hvilket har til formål at give folk generelt åndelig uddannelse. De periodiske åndelige ceremonier afholdes for at give inspiration og ikke for at udnytte folk. Hvis det ikke er, hvad der foregår nu, skyldes det Kalis tid, men institutionerne bør bevares.

Tekst 22

Efter regntiden var Vrindavanas skov fyldt med frugter som dadler og brombær, der modnede på træer og buske. Herren Sri Krishna og Hans ældre bror, Sri Baladeva, gik sammen med andre af områdets kohyrdedrenge og køerne ind i den smukke skov for at udfolde Sine transcendentale lege med Sine evige venner.

Herren Sri Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, åbenbarer Sig sammen med Sit personlige følge én gang for hver 4.320.000.000 år udelukkende med det formål at tiltrække den materielle verdens betingede sjæle. Selv om den materielle verden kun er som en skygge af den åndelige verden, søger de materielt indespærrede levende væsner åndelig lykke her i en form, der er forvrænget af materialistisk tilknytning. Empiriske filosoffer med ringe viden gør sig en forestilling om, at det åndelige er upersonligt. Men det åndelige levende væsen har svært ved at blive tiltrukket af den upersonlige form og bliver derfor mere draget til den materielle form, hvorved han mister alt håb om åndelig frigørelse. Derfor nedstiger Guddommens Absolutte Personlighed ud af Sin ubegrænsede og årsagsløse nåde fra det åndelige rige og stiller Sine personlige lege til skue i Vrindavana, der er en tro kopi af Krishnaloka-planeten i den åndelige himmel. Vrindavana er det mest hellige sted i dette kosmiske univers, og mennesker, der søger efter at opnå åndelig frigørelse ved at komme til Guds rige, kan slå sig ned i Vrindavana og blive seriøse elever af de seks Goswamier, der blev instrueret af Herren Sri Caitanya Mahaprabhu. De seks Goswamier stod under ledelse af Srila Rupa Goswami, der blev fulgt af Srila Sanatana, Srila Bhatta Raghunatha, Srila Jiva, Srila Gopala Bhatta og Srila Raghunatha Dasa Goswami. De var alle seriøst engagerede i at udforske og genopdage Vrindavana-*dhamas* mysterium.

Herren Sri Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, åbenbarede Sig i Vrindavana for omtrent 5000 år siden. I en senere tid gik mindet om Hans fremkomst i Vrindavana tabt. Men Herren Sri Caitanya Mahaprabhu, der er den samme Herren Sri Krishna i form af en stor hengiven, åbenbarede Sig i Navadvipa, et distrikt i Vestbengalen, og genfandt de hellige steder, hvor Herren Sri Krishnas transcendentale

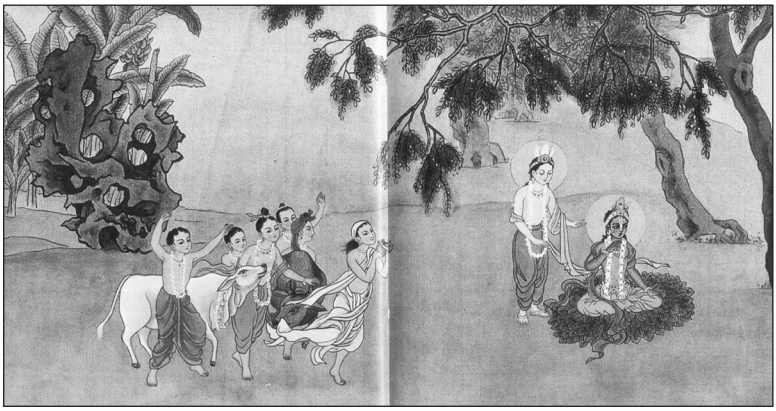

aktiviteter foregik. Han gav de ovennævnte seks Goswamier ordre til at forfatte autoriserede bøger om dyrkelsen i Vrindavana. Enhver seriøs elev, der er ivrig efter at lære om den Højeste Herre, kan drage fordel af denne uvurderlige litteratur og autoriserede lærdes ledelse og dermed få kendskab til Vrindavanas Herre, Sri Krishna, Guddommens Personlighed.

Tekst 23

Køerne, der fulgte Herren ind i skoven, bevægede sig langsomt med deres tunge, mælkefyldte yvere. Men når Herren kaldte på dem med hvert deres navn, var de med det samme lydhøre, og mens de ilede imod Ham, løb mælken fra deres yvere og gennemvædede jorden på grund af deres kærlighed til Herren.

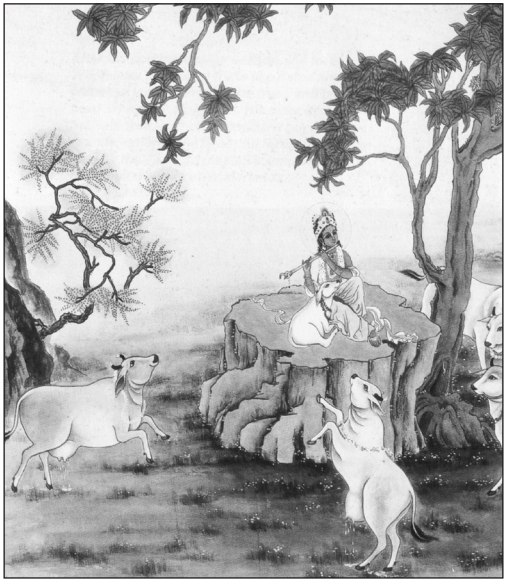

Man kan lære fra skrifter som *Brahma-samhita*, at i Herrens åndelige bolig er husene bygget af ønskesten, og træerne er alle ønsketræer. Der plejer Herren at passe tusinder og tusinder af *kamadhenuer* (køer, der kan give ubegrænsede mælkemængder). Og alle husene, træerne og køerne er kvalitativt ikke forskellige fra Herren. Herren og Hans tilbehør i den åndelige bolig er i kvalitet en og samme ting, selv om der er forskellighed af hensyn til Herrens glæde. I den materielle verden har vi også forskellige ting for at give os glæder i livet, men fordi disse ting er lavet af materie, er de alle i sidste ende forgængelige. I den åndelige himmel er der den samme mangfoldighed af glæder, men alt er tilsigtet Herren. Der er Herren alene den højeste nyder og begunstigede, og alle andre nydes af Herren. Herren tjenes der af alle slags tjenere, og både herre og tjener er af samme kvalitet. Denne åndelige mangfoldighed afsløres af Herren, når Han nedstiger i Vrindavana, og dermed kan vi vide, at Herren nedstiger med Sin personlige stab af køer, kohyrdedrenge og kohyrdepiger, der alle er intet andet end åndelige ekspansioner af Herren Selv med henblik på Hans egne glæder. Når køerne således blev kaldt på af Herren, blev de overvældede af en glad kærlighed, ligesom en moders bryst flyder over med mælk, når barnet græder efter det. Alle vi levende væsener er adskilte ekspansioner af Herren, men vores kærlighed til Ham ligger skjult inde i os og er kunstigt dækket til af uvidenhedens materielle kvalitet. Formålet med åndelig kultur er et genopvække denne det levende væsens naturlige kærlighed til Herren. Ildens bestanddele findes allerede i tændstikken, og kun et lille strøg er nødvendigt for at tænde den. På samme måde skal vores naturlige kærlighed til Herren genoplives igennem et lille strøg af åndelig kultur. I særdeleshed skal vores hjerter være rene for at kunne tage imod Herrens budskaber.

For at få åndelig erkendelse må man rense hjertet og kende ting i deres sande perspektiv. Så snart man gør dette, begynder strømmen af ens naturlige kærlighed at flyde imod Herren, og som denne strøm skrider fremad, bliver man mere og mere selvrealiseret i forskellige forhold til Herren. Herren er midtpunkt for al kærlighed fra de levende væsener, der alle er Hans uadskillelige dele. Når strømmen af naturlig kærlighed til Herren blokeres af ønsker om at eftergøre Ham, siges man at være i *maya* eller illusion. *Maya* har ingen egentlig eksistens, men så længe hendes illusioner pågår, mærker man

deres reaktioner. Herren viser ud af Sin årsagsløse nåde livet, som det virkeligt er, så vores hallucinationer kan opløses fuldstændigt.

Tekst 24

Da Herren gik ind i Vrindavanas skov, var alle skovens indbyggere, bevægelige såvel som ubevægelse, ivrige efter at tage imod Ham. Han så, at skovens blomster, der alle var i fuldt flor, græd i ekstase, og honning løb ned ad deres kronblade. Vandfaldene på bjergenes klipper løb med glæde, og man kunne høre melodiske lyde fra hulerne i nærheden.

Herren har mangeartede energier, og derfor er Herren og Hans energier identiske. Ud af Hans forskellige energier er den materielle energi en af dem, og ifølge *Bhagavad-gita* er den materielle energi lavere i kvalitet i forhold til den åndelige energi. Åndelig energi er højere, for uden kontakt med den åndelige energi kan den materielle energi ikke frembringe noget. Men kilden til alle energier er den alttiltrækkende Guddommens Personlighed, Sri Krishna. Denne materielle verden er en kombination af materie og ånd, men den åndelige verden, der ligger langt, langt væk fra den materielle himmel, er rent åndelig og har ingen berøring med materie. I den åndelige verden er alting ånd. Vi har allerede diskuteret dette. Guddommens Personlighed, den oprindelige kilde til alle energier, er i stand til at omdanne ånd til materie og materie til ånd. For ham er der ingen forskel imellem materie og ånd. Han kaldes derfor *kaivalya*.

I Herren Sri Krishnas transcendentale lege udveksler Han med ånd, ikke med materie. Når Han er i den dødelige verden, kan de materielle kvaliteter ikke påvirke Ham. En elektriker ved, hvordan han henter arbejde ud af elektricitet. Med hjælp fra elektricitet kan han gøre vand koldt eller varmt. På samme måde kan Guddommens Personlighed forvandle materie til ånd og ånd til materie igennem Sin ufattelige kraft. Alting er derfor materie og ånd ved den Almægtiges nåde, selv om der for det almindelige levende væsen er forskel på materie og ånd.

Blomster, vandfald, træer, frugter, bjerge, huler, dyr og mennesker er intet andet end kombinationer af Guds energi. Da Guddommens Personlighed derfor kom foran dem, blev de alle åndeligt inklineret, og igennem naturlig kærlighed ønskede de at tjene den Almægtige i forskellige kapaciteter.

Der er forskellige stadier af åndelig udvikling i materie. I den materielle verden dækkes Guddommens Personligheds åndelige gnister af den materielle energi i forskellige grader, og gradvist bliver de åndeliggjort i forskellige arter af liv. Den menneskelige livsform repræsenterer den fuldstændige udvikling af sanserne med henblik på åndelig realisering af ens oprindelige kærlighed til Herren. Hvis vi derfor på trods af denne mulighed for menneskeligt liv ikke er i stand til at genoplive vores naturlige kærlighed til Herren, kan vi forstå, at vi spilder vores liv på ingenting. Ved Herrens nåde kan den åndelige bevidsthed i hver eneste art imidlertid beklæde sin rette plads, og disse arter kan udtrykke deres kærlighed til Herren i *santa-rasa*, sådan som landet, vandet, bjergene, træerne, frugterne og blomsterne i Vrindavana gjorde det under Herren Sri Krishna, Guddommens Personligheds, tilstedeværelse. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Sivarama Swami tildelt det gyldne kors

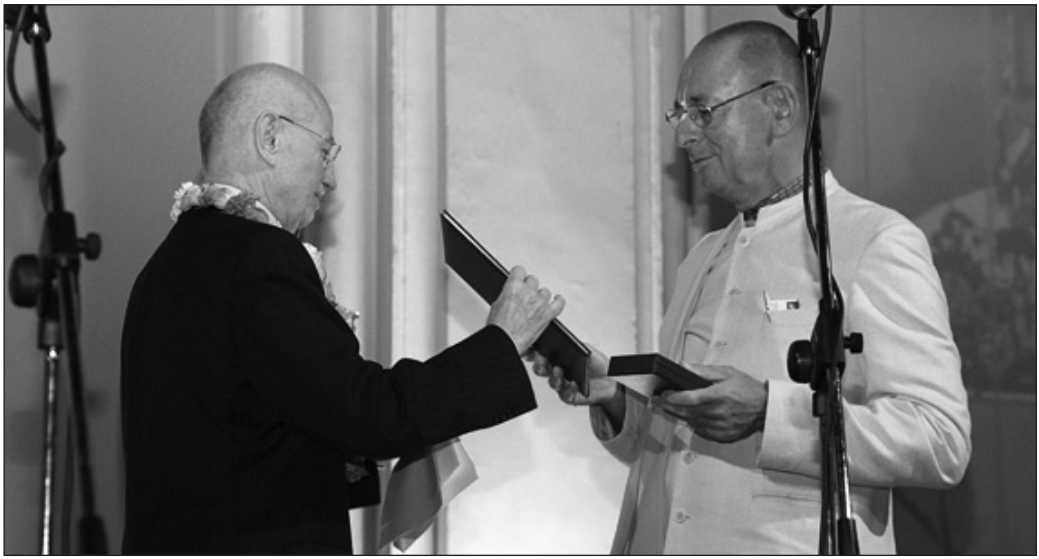

Under en stor Diwali-middag i Budapest den 20. oktober 2009 modtog Sivarama Swami Det Gyldne Kors, den næsthøjeste officielle udmærkelse, som uddeles fra den ungarske stat, for sit arbejde med at opbygge Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed i Ungarn. Prisen blev overrakt af Ungarns undervisnings- og forskningsminister Karoly Manherz, imens flere fjernsynskanaler og aviser dækkede begivenheden.

ISKCON nyder på mange måder en unik situation i Ungarn. Ikke blot er Hare Krishna en statsanerkendt religion, men modtager også på grund af landets særlige religionslov, der pålægger alle borgere at betale en religionsskat på én procent af deres indkomst til et religionssamfund efter eget valg, en betydelig offentlig støtte. Målt efter hvor mange, der giver deres religionsskat til Hare Krishna, er ISKCON i dag Ungarns fjerde mest populære religionssamfund. Mere end nogen anden har Sivarama Swami været personen bag denne bemærkelsesværdige udvikling.

Sivarama Swami blev født i 1949 i Budapest, men emigrerede med sine forældre til Canada, da russerne i 1956 invaderede Ungarn. Han kom til Hare Krishna og blev Srila Prabhupadas discipel i 1973. Efter Srila Prabhupadas bortgang har han været blandt ISKCON's stabile ledere og er mangeårigt medlem af GBC-rådet. I over et årti havde han GBC-ansvaret for Storbritannien, der under hans ledelse blev en af Europas mest solide og fremgangsrige *yatraer*.

Fra 1987 begyndte han at besøge sit fødeland og overtog snart ledelsen af den ungarske *yatra*. Med kommunismens fald i 1989 blev Krishnabevidsthed en anerkendt religion i landet med de privilegier, der fulgte med, og der skete en hurtig udvikling både med hensyn til medlemstal og aktiviteter. Som resultat har Budapest i dag sit eget ISKCON-college, et statsanerkendt universitetsinstitut, der med Sivarama Swami som en af lærerne uddanner flere hundrede studerende hvert år. Værd at bemærke er også landbrugssamfundet "Krishna-dalen". Over

30.000 gæster besøger årligt det økologisk selvforsynende landbrugssamfund, hvor de hengivne arbejder med okser og beskyttede køer. ISKCON har ydermere et stort og meget aktivt tempel i Budapest plus centre i byer som Eger, Debrecen, Pécs og Kecskemét.

Sivarama Swami er en meget aktiv forfatter, der har udgivet en halv snes bøger som '*Suddha-bhakti-cintamani* – Den rene hengivne tjeneste ønskesten', '*Venugita* – Fløjtens sang', '*Na Paraye 'Ham* – Jeg er ude af stand til at gengælde jer' og '*Krsna-sangati* – Møder med Krishna'.

I det hele taget er Sivarama Swami i dag blevet en kendt skikkelse i den ungarske offentlighed. Han er meget aktiv indenfor den akademiske verden og en drivkraft i tværreligiøse aktiviteter, hvor ledere af forskellige religioner mødes for at diskutere sameksistens og fælles fodslag overfor samfundsproblemer og forskellige udfordringer. Han er en jævnlig gæst i medierne. Et af de store ungarske fjernsynsselskaber har tilmed sendt et program om hans liv.

Alt i alt har Sivarama Swami en stor del af æren for, at Hare Krishna i Ungarn fra nogle få hundrede tilhængere er blevet et meget respekteret religionssamfund med titusinder af medlemmer og sympatisører, der har en stor positiv indflydelse på hele det ungarske samfund. Tildelingen af Det Gyldne Kors er den ungarske stats anerkendelse af dette uselviske arbejde.

Læs mere om Sivarama Swami på http://www.sivaramaswami.com/. ॐ

Er kristendom og Krishna-bevidsthed uforenelige?

Af Suhotra Maharaja

I anledning af december og julen bringer vi over flere gange en artikel af Suhotra Maharaja om kristendom og Krishna-bevidsthed – er de forenelige? Artiklen er skrevet omkring 1980, og da vi ikke har den originale artikel på engelsk, men kun en dansk oversættelse, kan nogle af referencerne være mangelfulde. Det skulle dog ikke påvirke artiklens centrale indhold, som er noget af det bedste, der er skrevet indenfor ISKCON om dette emne.

Denne artikel dækker et meget omfattende emne, som måske ikke er specielt interessant for den overfladiske læser. De fleste mennesker af i dag befatter sig ganske enkelt ikke med oldtidshistoriske detaljer, som for længst er gået i glemmebogen, i særdeleshed ikke, når det gælder religionens historie.

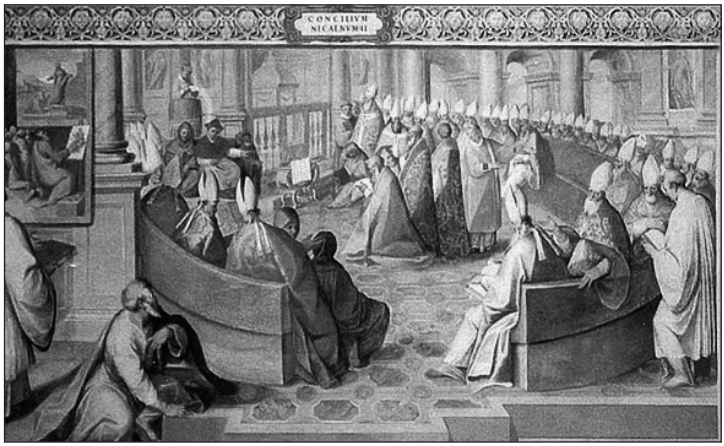

Kirkemødet i Nikæa år 325.

Imidlertid skulle denne artikels indhold være tankevækkende og forhåbentligt også oplysende for dem, som gerne vil vide noget om historien bag Vestens mest udbredte religion, den organiserede kristendom. Skønt jeg på disse få sider har forsøgt at anføre tilstrækkeligt med dokumentation for de dragede konklusioner, indrømmer jeg, at emnet kunne behandles meget mere indgående. På den anden side går jeg ud fra, at læseren forstår, at hensigten ikke har været at gå ind i et overmål af videnskabelig eller spekulativ information. Uanset om vi kalder religionen for hinduisme, kristendom, islam, buddhisme eller noget andet, har den en mere indre og dybere betydning. Det er denne dybere essens, der er artiklens egentlige emne.

Nogle vil sikkert protestere imod det billede af kristendommen, som bliver skitseret her. Vi kan kun anmode om deres velvillige forståelse. Denne artikel kommer i hvert fald til at vise dem, at den traditionelle fortolkning af Kristi lære, sådan som den i almindelighed godtages af kristne, ikke hviler på sikker historisk grund. Den moderne kirkes dogmer er for en stor dels vedkommende opstået af ren spekulation og har igennem århundrederne været udsat for meget gennemgribende ændringer.

I hvert fald ifølge gængs protestantisk tankegang er kirkelige dogmer et anliggende for individuelle, personlige tolkninger. Hvis vi skal holde os til den logik, mener jeg derfor også, siden jeg både er døbt og konfirmeret i den protestantiske kirke, at have ret til at formulere mine egne konklusioner om Jesus Kristus og hans lære. Konklusionerne i denne artikel er dog ikke mine egne spekulationer. Den dokumentation, som jeg fremlægger, kan ikke uden

videre affejes. Lige så lidt kan de slutninger, som jeg drager ud fra disse vidnesbyrd, tilsidesættes som mine egne private opfattelser. Mange respekterede medlemmer af både hinduistiske og kristne trossamfund er nået til tilsvarende konklusioner. De, som måtte ønske at gå videre med tankegangen bag denne artikel, anbefales at studere de bøger, som Hans Guddommelige Nåde A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada har udgivet.

Står Krishna-bevidsthed i et modsætningsforhold til kristendommen?

"Eine Harmonie zwischen Hinduistische und Christliche Religiösität ist nicht möchlich ["En overensstemmelse imellem hinduistisk og kristen religiøsitet er ikke mulig"]." Således skrev Fader Friedrich Wilhelm Haach, en velkendt delegeret for sektanliggender i den Tysk Evangelisk Lutherske Kirke i München, i et brev til et medlem af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed. Den gode fader indtog en fuldstændig negativ holdning til en religiøs dialog, som ellers kunne lette på spændingerne og misforståelserne imellem verdens trossamfund. Alene anvendelsen af begreberne kristendom og hinduisme i denne sammenhæng afslører en stor del af de misforståelser, som Fader Haach står for.

Hinduisme er en meget uvidenskabelig betegnelse for Indiens religiøsitet. Begrebets oprindelse har ingen forbindelse til indisk religion eller sågar indisk sprog. Det er en forvanskning af ordet "Sindhu", et andet navn for Indusfloden, som løber i det nuværende Pakistan. Udtrykket blev introduceret omkring år 1100 af de indtrængende arabisk- og persisktalende moguler som en betegnelse for "folket øst for floden Sindhu."

Samtlige betydelige religioner, som stammer fra Indien, baserer sig enten direkte eller indirekte på Vedaerne eller de vediske skrifter, en omfattende litteratursamling, som blev nedskrevet på sanskrit for ca. 5000 år siden. I Veda-skrifterne nævnes ordene hindu eller hinduisme ikke. Disse ord er blot en senere tids betegnelser for indiske religiøse sædvaner, ligesom man kunne kalde de religiøse sædvaner, der stammer fra området omkring Jordan-floden, inklusive kristendom, jødedom og islam, for "jordanisme".

Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed, ISKCON, er en religiøs bevægelse, hvis udspring kan føres tilbage til Vedaerne. I den forstand er det ikke en hinduistisk bevægelse. Det er en bevægelse, som med udgangspunkt i de vediske skrifter underviser om sjælens evighed, sjælens vandring fra krop til krop ifølge karma-loven, nødvendigheden af at følge regulerende principper i menneskelivet (såsom afholdenhed fra kødspisning, hasard, utilladt sex og beruselse) samt vigtigheden af at synge Guddommens Højeste Personlighed, Sri Krishnas, navn for at befri sjælen fra denne illusoriske verden af fødsel og død.

Kristendommen skulle på den anden side være den religion, der repræsenterer Kristi lære. Nogle nutidige kristne påstår, at der findes et naturligt modsætningsforhold mellem såkaldt hinduisme og kristendom, for Kristus forkyndte ingen læresætning om en evig sjæl, der er indesluttet i en midlertidig krop og er underkastet karma-loven med gentagen fødsel og død som resultat. Ej heller tror de, at Kristus underviste i strenge afholdenheds-principper, og siden de fleste kristne tror, at Kristus er Gud selv, som døde på korset for vores synder, er det ikke nødvendigt at recitere hans navn til ingen nytte.

De kristne citerer Bibelen som bevis for denne forståelse af Jesu lære, og de forklarer, at "hinduismens" læresætninger ingen steder står at finde der. Men er dette den kristendom, som Jesus underviste i, eller er denne samling af overbevisninger, som nutidens kristne tilslutter sig, snarere en slags kristenhed, der opstod i århundrederne efter Kristi korsfæstelse og mest af alt tilslører hans egentlige lære? Hvor stor tiltro kan vi have til den moderne Bibel som Guds sande åbenbarede ord?

En vanskelighed ved at hævde Biblens autoritet er, at ikke et eneste ord i Biblen kan føres

direkte tilbage til Jesu hånd. Alle beretninger om hans liv og lære stammer efter alt at dømme fra to ud af hans tolv disciple, Mattæus og Johannes, samt to andre hellige mænd, Markus og Lukas, der ikke var blandt de oprindelige tolv, der modtog personlig undervisning fra Kristus selv. Det Nye Testamentes mest betydningsfulde dogmatiske tekster, hvorpå den kristne kirkes autoritet bygger, tilskrives Paulus, som heller ikke var en direkte elev af Kristus.

Et andet problem er, at de oprindelige evangelier på det aramæiske sprog ikke mere findes bevaret i deres helhed. Moderne udgaver af Det Nye Testamente er i stor udstrækning baseret på gamle græske oversættelser fra ældre aramæiske skrifter.

En tredje vanskelighed er, at indholdet i den moderne bibel ikke stemmer overens med "Guds ord", sådan som det blev forstået af kristne i kristendommens ældste, førromerske form. De tidlige kristne, der boede omkring Middelhavet og Mellemøsten samt i forskellige jødiske samfund i det første og andet århundrede, havde adgang til en omfattende mangfoldighed af mundtlige og nedskrevne hellige skrifter, hvoraf nogle endog dukker op i vore dage, f.eks. Dødehavsrullerne og "De Tolv Helliges Evangelium".

Grundlaget for det, som i dag er kendt som den kristne bibel, er imidlertid resultatet af en speciel romersk formulering af teologien fra tiden imellem det andet og det fjerde århundrede. Den moderne bibel blev til som et resultat af en gradvist løbende "kanonisering" (officiel kirkebekræftelse) af nogle bestemte skrifter. Historien om denne kanonisering af Bibelen er beskrevet kortfattet i The New Catholic Encyclopedia. Bemærk den tidlige forskel ved de vestlige kanoniske bøger:

"I Østen var de kanoniske bøger mere flydende og omfattede mange bøger, som ikke længere anerkendes som kanoniske [dvs. anerkendt af den katolske kirke]. Justinus anerkendte f.eks. ethvert skrift, som forkyndte de gode nyheder, og mange kunne opfylde denne definition. I Vesten var de kanoniske bøger mere juridiske og regelrette med en tendens til snarere at udelukke end at medtage hellige bøger. Ikke før end i det fjerde århundrede opnåede kirken en stabilisering af de kanoniske bøger, og først ved kirkemødet i Trento i 1546 opnåede de kanoniske bøger deres dogmatiske udformning."

De romerske kristne tilsidesatte altså en stor del af de ældre kristne skrifter, som var alment accepterede andre steder. Dette beror måske på deres manglende evner til at forstå og følge undervisningen deri. Politiske interesser kan heller ikke afskrives som en årsag til den romerske sekterisme. Moderne kritikere af den katolske lære anklager de gamle kirkefædre for at have udnævnt visse læremestre, de såkaldte censorer, til at ændre den oprindelige kristne forståelse igennem udeladelser, justeringer og fortolkninger, så skrifterne kunne tilfredsstille Roms kejser Konstantin. Han havde kort forinden omvendt sig til den kristne lære, men var samtidigt fortsat vant til den hedenske livsstil i den datidige dekadente kultur. Roms biskopper var opsatte på, at deres samfunds trossatser såsom den kejserlige trosbekendelse skulle indføres i det romerske rige, og til dette formål behøvede de Konstantins støtte. Det er således en kendsgerning, at det var Konstantin, der efter indstilling fra den romerske kirkes ledere sammenkaldte til kirkemødet i Nikæa i år 325 for at fastlægge den ariske kristendom. Kirkemødet i Nikæa indstiftede den romerske kirke som den kristne verdens centrum og den romerske kirkes tolkning som den korrekte.

På kirkemødet i Kartago i år 397 forbød den romerske kirke officielt læsning af kristne skrifter, som ikke var godkendte af det romerske hierarki eller præstevælde. Bibelen blev således for altid berøvet visse afsnit i Det Nye Testamente, da de blev anset for at være apokryfiske, dvs. af tvivlsom oprindelse.

Det bør i denne forbindelse bemærkes, at der i den romersk-katolske udgave af Det Gamle Testamente findes afsnit, som blev godkendte i Kartago, men anses for at være apokryfiske af jøderne, der gør gældende, at Det Gamle Testamente er et af deres hellige skrifter, Toraen.

Kirkefædrenes vurdering af, hvad der var

apokryfisk eller ej, har igennem tiderne været et kontroversielt emne blandt teologer, i særdeleshed fordi indflydelsen fra apokryfiske bøger stadig findes i den traditionelle kristne lære fra gammel tid.

"Det Nye Testamente" af Leucius Charinus

Der findes brudstykker af Det Nye Testamente, som tilskrives Leucius Charinus, der var en af Johannes' følgesvende på samme måde, som Lukas var det til Paulus. Leucius' frembringelser daterer sig til et tidsrum indenfor det første århundrede efter korsfæstelsen og blev forkastet af den romerske kirke som "gnostisk fejllære" (gnosis er et græsk ord, som etymologisk, dvs. ordbilledmæssigt, er forbundet med sanskrit-ordet jñana. Begge ord betyder viden eller kundskab). Fra officielt hold har den europæiske kristendom længe betragtet gnosticismen som ikke-kristen eller i bedste fald som en kompromitteret kristendom.

Den tidlige katolske filosof Origines var blandt de første kirkelige talsmænd, der forsøgte at adskille Kristi lære fra østerlandsk mystik, og siden hans tid har man forkyndt gnosticismen som en fremmed indflydelse på kristendommen. Alligevel er det ikke så ligetil at afvise de gamle gnostiske evangelier, som om de ikke hørte til den ægte kristne tradition.

Dr. Otto Pfleiderer, professor i praktisk teologi ved Berlins universitet i det 19. århundrede, har skildret Leucius' bøger som "tidlig kristen litteratur…af stor betydning for forståelsen af den periode." Med henvisning til Jesu dom foran Pontius Pilatus, som genfindes i en anden førkatolsk gnostisk tekst, Peters Evangeliet, forklarer Dr. Pfleiderer, at det er "en tolkning af historien, som er enklere og derfor uden tvivl ældre end den ejendommelige beretning i Mattæus Evangeliet," som genfindes i den moderne Bibel. Trods det er den gnostiske beskrivelse af Jesu Kristi liv praktisk taget ukendt i dag.

Læren om ordet, sådan som det findes i det moderne Johannes Evangelium, er et centralt mysterium i kristen teologi og giver en antydning af Kristi virkelige identitet. Der er imidlertid bevis for, at læren om ordet undervistes af de gnostiske skoler i Oldtidens Mellemøsten selv før Kristi fødsel.

Hvis gnosticismen er kættersk, hvordan kan da så vigtigt et teologisk spørgsmål som Jesu Kristi identitet forklares tilmed i den moderne bibel med anvendelse af ældre gnostisk terminologi? Endvidere afslører "Johannes' gerninger" af Leucius Charinus en forklaring af det kristne "Ordet", som langt overgår den udvandede og svært forståelige version, som vi finder i det moderne Nye Testamente.

I den gnostiske tekst finder vi, at Ordet, den guddommelige lære eller kraft, adskiller den lavere naturs verden, materien, fra den højere naturs verden, den åndelige verden. Menneskeheden er fuldstændigt opslugt af sanselig materie, men Kristus (Ordet, som blev kød) steg ned fra Faderen, Guds, åndelige rige for at frelse menneskeheden ved at åbenbare sig i en menneskelig skikkelse uden dog at miste sin kontakt med det åndelige rige. Kristus er med andre ord et åndeligt væsen, som altid er transcendental til den materielle verden, selv om han udadtil antog en materiel skikkelse for at kunne forkynde. Hans formål var at hæve menneskeheden til det transcendentale (åndelige) niveau. "Om du lytter til mig, skal du blive, som jeg er," lærte han.

Mennesket har den åndelige mulighed, at det kan ophøje sig til Kristi niveau. Da det imidlertid er faldet, kom Kristus for at vise vejen. Eftersom Kristus aldrig var falden, men altid befandt sig i en åndelig position som Guds evige tjener, er han nært forbundet med Gud som Hans søn. Men trods det er Guds faderskab på ingen måde begrænset til Kristus. Blandt de uvidende væsener i denne verden var Jesus Kristus Guds eneste GODE søn, som kom for at tilbyde hver og en adgang til Guds åndelige familie, dvs. alle, som ville gøre Guds vilje. (Matt. 12.48.50)

Kristi transcendentale lære symboliseredes af lysets kors, som han åbenbarede for Johannes under korsfæstelsen. Ifølge Leucius viste Jesus sig for Johannes i sin åndelige skikkelse på Oliebjerget, hvor Johannes grædende havde

gemt sig i en grotte, efter at han havde set Jesus på korset på Golgata. Kristus forklarede for Johannes, at hans korsfæstelse kun var et synsbedrag for at forvirre dem, som troede, at han var et almindeligt menneske (”Jeg er ikke ham, som er på trækorset”), og at han faktisk ikke led nogen dødssmerte.

Lysets kors, Kristi virkelige symbol, omslutter himlene og skiller materiens lavere verden fra det højere åndelige transcendentale rige. Kristus beretter for Johannes, at dette kors ”undertiden er som en dør, undertiden en vej, undertiden tro, undertiden nåde” – en mystisk vision om vejen til åndelig befrielse fra den lidelsesfyldte materielle verden. ”Thomas' gerninger” af Leucius giver et mere detailleret billede på sjælens frelse fra illusionen og symboliserer det med en lignelse om 'Egyptens drageperle'. Deri sammenlignes sjælen med et kongeligt barn fra Lysets Himmelske Rige. Barnet afører sig sin oprindelige ”himmelske klædning” (den åndelige krop) og forlader sit hjem for at drage til Egypten (de materielle sansers verden). Der iører sjælen sig egypternes snavsede klædedragt, en klædedragt af skam (den materielle krop). Mens sjælen bor i Egypten, er den tvunget til at tjene de magter, som styrer den lavere verden (de fysiske love). Denne tjeneste er så hård, at sjælens bevidsthed bliver omtåget af træthed og søvn. Sjælen vækkes af sin slummer af et brev fra sin far, ”Kongen selv”, dvs. af Guds åbenbarede ord, Kristus. Kongens søn får i dette brev anvisninger på, hvordan han kan redde en kostbar perle fra en forfærdelig drage og befri perlen til Lysets Himmelske Rige.

Perlen repræsenterer lysets guddommelige gnist, den åndelige del af ens væsen, som må befries fra påvirkning af mørkets magter, der repræsenteres af dragen. Dragen bliver dysset i søvn af kongens søn, som uophørligt synger kongens navn i dens øre. Da sønnen vender tilbage til Lysets Himmelske Rige med perlen, lader han den materielle krop bag sig og ifører sig en krop af lys (en åndelig krop), ”på hvilken kongens billede strålede i alle farver.” I Lysets Rige hilses sjælen af sin far og andre prinser, som på tilsvarende vis prydes af åndelige kroppe. Sammen går de for at møde kongernes konge, som er den største af dem alle.

Andre gnostiske nytestamentelige skrifter

Foruden teksterne til Apostelgerningerne af Leucius Charinus findes der en anden nystestamentelig bog, som hedder ”Egypternes Evangelium”, hvori Kristus angives at sammenligne den materielle krop med en ”klædedragt af skam”. Vi erfarer også her, at fødsel og død har sine rødder i seksuelle begær. Dette evangelium var alment værdsat i ældre tider. Klement af Alexandria citerede det tilmed i år 170 i sin anden epistel. Klement anerkendes af den moderne katolske kirke som ”kirkelig korrekt”. Det er virkeligt besynderligt, at ”Egypternes Evangelium” i dag anses for kættersk.

”Paulus' Gnostiske Gerninger” var iflg. Pfleiderer ”meget værdsat i den gamle kirke”, men det siger sig selv, at bogen i dag er ukendt. Her finder man, at de restriktioner, som blev foreskrevet af apostelen Paulus til hans tilhængere, var nogle helt andre end dem, som genfindes i Det Nye Testamente. Han lærte sine disciple at være absolut afholdende, at afstå fra at spise kød, at drikke vin og ”i øvrigt ophøre med synd af al slags”. ”I skal ej genopstå fra de døde, om i ikke forbliver kyske og holder jeres kroppe ubesmittede,” siger Paulus.

De 12 Apostles Gerninger af Mattæus, en anden gammel nytestamentelig bog, som blev forbudt af den romersk-katolske kirke, nævner, at Johannes Døberen, som døbte Jesus, udelukkende ernærede sig af oliekager. Ifølge den moderne bibel skal Johannes Døberen vistnok have ernæret sig af græshopper. Før det sidste måltid siger Jesus ifølge den gnostiske beretning til sine disciple: ”Det er ikke mit ønske at spise kød sammen med jer ved denne påskehøjtid.” Angående den jødiske sædvane med at slagte offerdyr udtaler Jesus: ”Jeg er kommet for at gøre en ende på ofringen, og om I ikke ophører med at ofre, vil Guds vrede aldrig vige fra jer.”

(Fortsættes i næste nummer) ॐ

Interreligiøse ægteskaber

Af Satyavati Devi Dasi

Den følgende artikel fra 2006 er oprindelig skrevet som et svar til en hengiven, der bad om hjælp med at tackle sit ægteskab med en "ikke-hengiven". Her på redaktionen er vi ikke nødvendigvis enige med alle forfatterens synspunkter, men vi synes, brevet er relevant, fordi mange hengivne før eller siden vil opleve lignende situationer.

Kære Mataji

Jeg har været hengiven siden 2000 og blev initieret i 2003. På den anden side har jeg været sammen med min mand i seksten år. Han er ikke hengiven. Folk spørger mig ofte, hvordan vi bærer os ad med at have et vellykket ægteskab i den situation, og det er derfor, jeg skriver til dig.

Jeg kender ikke din bestemte situation, og hvordan den ligner eller er forskellig fra vores, men gennem de sidste seks år har jeg haft masser af tid til at overveje dette emne og diskutere det med andre hengivne. Så jeg tilbyder dig ydmygt mine tanker til din overvejelse.

Du nævnte, at du kom til Krishna-bevidsthed for nylig. Må jeg spørge, hvor nyligt det er? Grunden til, at jeg nævner det, er, at i begyndelsen, når vi først hører om Krishna og bliver tiltrukket til ham, er vi så entusiastiske og fuldstændigt optagede af det, at vi springer lige på hovedet i. I sidste uge spiste vi Big Macs, røg cigaretter og drak øl. I denne uge laver vi oste-*sabji*, chanter *japa* i tre timer og hænger billeder af Prabhupada over hele huset. Lige pludseligt klæder vi os anderledes, bærer *tilaka*, bruger alle mulige former for hengivne udtryk, som andre mennesker ikke forstår, og hænger ud med en hel ny flok mennesker. Vi træder ind i et helt nyt liv, socialt, kulturelt, intellektuelt, følelsesmæssigt og spirituelt. Oftest i vores iver ønsker vi at dele det, vi har opdaget, med alle omkring os, og det er let at blive nedslået, når de ikke bliver ramt af lyset på samme måde som os. Derfra er der kun nogle få skridt til at tage en beslutning om at afslutte et forhold.

Men lad os prøve at se på det fra det modsatte perspektiv. Forestil dig, at du er lykkeligt gift. Du og din mand har haft et liv sammen med fælles interesser og mål, nydt alle materielle goder og al den sansenydelse, som I er blevet givet mulighed for. I har skabt et hjem og opfostret børn sammen.

Satyavati Devi Dasi

En skønne dag meddeler han, at han har ændret nogle ting i sit liv. Den flæskesteg, som du har brugt hele dagen på at tilberede? Glem den. Han spiser ikke kød, fisk, kylling eller æg mere, og intet, der indeholder noget fra disse, så halvdelen af indholdet i køkkenet skal smides ud. Han er holdt op med at ryge cigaretter denne eftermiddag, og det er du er også….eller i hvert fald foregår al rygning fremover udendørs. Grillfesten, som I var inviteret til på lørdag? Ring og meld afbud. En grillfest er blot et slagteri, og det er under alle omstændigheder ikke godt at være sammen med "*karmierne*" (som sidste uge var jeres venner). De vil desuden drikke øl, og alkohol er yt fra nu af. Og for resten, han har lige afbestilt den romantiske ørejse, som var planlagt til jeres bryllupsdag. Det er blot sansenydelse og materiel sex-nydelse, og disse er de ting, der skal overvindes og ikke opmuntres. Og vil du

lige være sød at smide toiletpapiret ud?

Han har taget bånd, bøger, videoer og billeder med hjem. Han har en perlekæde i en lille besynderlig taske, som han mumler på dagen lang, og hvis det skulle ske, at han kommer til at tabe den, rører han den mod hovedet på en underlig måde. Og når du vågner om morgenen (han står op kl. 4 i stedet for 7 i disse dage), opdager du, at han har barberet sit hoved bortset fra en lille hale bagpå, maler striber med mudder i panden og klæder sig i et lagen foldet sammen i midten som en stor ble! Naboerne snakker. Din mor ringer og siger, at hun har hørt, at det er en eller anden skør sekt, han har forbindelse med. Han virker helt sikkert tilstrækkelig fanatisk, og han bliver ved med at stikke bøger og andre ting, som du skal læse, op i dit ansigt. Det hele virker bekymrende og chokerende. Hvad blev der af den mand, du plejede at kende?

Det er altså det modsatte perspektiv. Tænk over det. Krishna-bevidsthed kan være totalt skræmmende for folk, som ikke kender til det eller forstår det. Det stjæler også tid – tid fra de aktiviteter, vi plejede at gøre sammen som et par. Vi bliver i sandhed nye mennesker, ser anderledes ud, taler anderledes, spiser anderledes og har en hel gruppe af nye venner med lange komplicerede navne, der tager os med ud at synge på gaden. En ikke-hengiven partner kan opleve mange ting, der virker truende i alt dette.

Jeg bliver altid forstyrret og skuffet, når jeg hører om forhold, der brydes, fordi manden eller konen bliver en hengiven. Der er grunde til, at forhold må afsluttes, men blot fordi den ene har fundet Krishna, skulle efter min mening ikke være en. Det bringer mig til det mest presserende af alle spørgsmål: Hvad gør man?

“Vi bliver i sandhed nye mennesker, ser anderledes ud, taler anderledes, spiser anderledes og har en hel gruppe af nye venner med lange komplicerede navne, der tager os med ud at synge på gaden. En ikke-hengiven partner kan opleve mange ting, der virker truende i alt dette.”

Tålmodighed er den vigtigste dyd i dette tilfælde. Vær tålmodig. Lad være med at presse. I stedet for at se ham som en hindring for din åndelige udvikling, så se dig selv som en hjælp til hans åndelige udvikling. Krishna har en plan med alt: Er det ikke muligt, at du er det redskab, Krishna vil bruge for at bringe din mand til Sig? Blot ved at have dit selskab vil din mand blive renset. Åh, det kan tage meget lang tid. Du kommer til at lære en helt ny betydning af ordet tålmodighed. Men det vil ske. Så der er ingen grund til at banke ham i hovedet med Prabhupadas bøger (det er ikke så godt for bøgerne under alle omstændigheder). Vær kreativ. Lad ham leve sit liv og lad være med at bede ham om at ændre sig. Giv ham *prasadam*. Lav en liste over alt det, han godt kan lide at spise. Find ud af, om disse ting kan ofres (flere ting kan, end du først tror). Gå så i gang og lav disse ting. Bag småkager, muffins, tærter og kager. Lav hjemmelavet is eller køb is, der ikke er æg i. Giv ham *prasadam* hver eneste dag, selv om det kun er en del af hans måltid. Lad være med at bekymre dig om de andre ting, han spiser. Dem tager Krishna Sig af. Bare giv ham *prasadam*.

Du behøver ikke benægte din tro. Men lad vær med at gøre den til en forhammer. Vær altid opmærksom på hans perspektiv på tingene. Du har tilbragt det meste af dit liv med denne fyr. Hvor slem kan han egentlig være? Krishna har bragt jer to sammen. Krishna har dit hjerte nu, og igennem dit selskab vil Han i dette eller næste liv også få din mands hjerte. I mellemtiden bør du gøre, hvad end du kan. *Prasadam* er nummer et. Afhængig af, hvor fjendtlig han er, kan du være i stand til at spille *bhajana* eller *kirtana* i huset (jeg vil anbefale et lavt lydniveau og mindst

mulig dans). Hvis ikke, så er det også i orden. Lad være med at bekymre dig om det.

Hvis din mand truer med at forlade dig, fordi du ikke vil give ham opmærksomhed på en "materiel fysisk måde", så ville jeg gå et skridt videre og føje ham. Af flere grunde. Selv Prabhupadas søster tilberedte kød til sin mand. Er det bedre at ødelægge jeres forhold og muligvis derigennem skubbe en person bort fra Krishna (jeg kan høre nogle sige, "Den skøre sekt har ødelagt mit ægteskab.") eller nænsomt og langsomt udsætte ham for lidt *prasadam*, *kirtana*, chantning…med det endelige resultat, at han bliver gunstigt indstillet og i sidste ende (i dette liv eller næste) en hengiven? Igennem dit selskab vil *mayas* kvælertag på ham løsne, uanset om han bryder sig om det eller overhovedet opdager det.

Min mand, som er den mest selvstændigt tænkende, anti-autoritetstro og egenrådige person på denne jord, bekendtgjorde for tre måneder siden, at han ville holde op med at spise kød, kylling og fisk ("Æggene beholder jeg," sagde han) Jeg var nær væltet omkuld. Sidste juni besluttede han selv, at han ikke ville ryge inde i huset mere, og da vi købte en ny bil, bestemte han sig for, at han heller ikke ville ryge i den. Selv om han stadig ryger, er det meget mindre, og han er faktisk meget tilfreds med, at gardinerne, væggene og forruden er meget renere uden alt den nikotin i luften. Han har bygget et alter til Deiteterne, selv om han sværger på, at det "bare var et andet skab, jeg byggede." Når han tømmer lommerne for vekselpenge, beholder han kvartdollarene som byttepenge og giver mig resten til at komme i donationskrukken på alteret. Sidste år var der 132 dollars i krukken, hvoraf det meste var doneret af ham i navn af at "tømme mine lommer før vask." Han tillod mig sågar at ændre mit borgerlige navn med den betingelse, at jeg beholdt hans efternavn (han holdt op med at drikke, længe før vi mødtes, så det har aldrig været et stridspunkt).

Selv om han aldrig har chantet *maha-mantraet* så meget som en eneste gang eller været inde i templet i mere end 10 sekunder (og det var blot hans hoved) eller læst en enkelt side i nogen af Prabhupadas bøger, brugte han i forgårs en time på at tale alene med HH Indradyumna Swami (min åndelige mester). Hvis du havde fortalt mig for seks år siden, at min mand ville sidde på sofaen og have en konversation som denne, ville jeg have leet. Min mand også. Rent faktisk afviste han det enten blankt eller kom med vanvittige grunde til, at han absolut ikke kunne, de første gange, Srila Gurudeva bad om at få lov til at møde ham. Og vi var fuldstændigt forbløffede over al den barmhjertighed. Her sad de og havde en samtale og grinede sammen. Til sidst gav de hinanden hånden, og Srila Gurudeva sagde: "Du har giftet dig med en god mand."

Nå, min mand kom ikke hjem og barberede sit hoved eller begyndte at chante. Faktisk tændte han en cigaret lige bagefter (fordi han var udenfor). Men det er helt uden betydning. Han bliver en hengiven, enten i dette liv eller det næste. Der er ingen tvivl om det. Det er ligesom at så et frø. Nogle frø tager lidt længere tid end andre, før de spirer. Selv i ørkenen kan man få ting til at gro. Man skal blot være tålmodig, kreativ og arbejde lidt hårdere for det.

Jeg siger ikke, at det er nemt. Jeg siger, at det kan lade sig gøre. Nogle gange må jeg rulle med øjnene over ting, han siger, eller lave nogle tilpasninger for at få tingene gjort. Men den måde, vi har grebet tingene an på, er, at jeg ikke er ude på at ændre ham. Det overlader jeg til Krishna. Det har altid forekommet mig, at det ville være en fuldstændig tragedie, hvis jeg lod dette være grunden til, at mit ægteskab mislykkedes. Så ville han gå rundt og sige: "Krishna ødelagde min familie." Denne måde tager lidt længere tid, men den er så meget bedre. Uanset om han ved det eller indrømmer det eller ej, kommer han også til Krishna.

Jeg kan ikke sige, at det, der fungerede for mig, vil fungere for alle. Og der er en masse detaljer og strategier, jeg ikke har nævnt. Hver situation er forskellig og kræver noget forskelligt. Men vær sød at overveje dette synspunkt, før du tager større beslutninger, eller før der sker større skader i jeres forhold. Og lad mig vide, hvis der er andet, jeg kan gøre for dig eller fortælle dig om. ॐ

Referat fra IDL-møde den 7. november 2009

ISKCON Danmarks Landsråd (IDL) havde ordinært møde den 7. november 2009 i Vanløse hos Kesava Priya Devi Dasi. Til stede var Yadunandana Dasa, Caitanya Candra Dasa, Krishna Karuna Dasa, Kesavapriya Devi Dasi, Dandaniti Devi Dasi og Lalitanatha Dasa. Tejasvikrishna Dasa deltog som observatør. Yadunandana var sekretær. Her er et referat fra nogle af de diskuterede punkter.

Festivaler i templet

Dette var en opfølgelse fra forrige møde den 6. september 2009. De årlige festivaler i templet er ideelt set alle danske hengivnes festivaler, og IDL anbefaler, at det tilstræbes fra alle, templets hengivne såvel som alle andre hengivne, at de faktisk bliver fælles festivaler med involveret deltagelse fra alle eller så mange som muligt. Det er uheldigt, hvis en stor festival f.eks. kun tilrættelægges af templets hengivne, imens alle andre blot er med som passive tilskuere, eller bare bliver engageret i ting, som de ikke har været med til at have indflydelse på. IDL opfordrer altså til at prøve fra alle sider at gøre involveringen i sådanne festivaler så bred som mulig for alle parter.

Tempelledelse i Vanløse

Caitanya Candra Dasa, der hidtil har været tempelpræsident i templet i Vanløse, har et ønske at kunne rejse rundt i Danmark og sælge bøger på fuld tid i en periode, indtil boglageret er blevet reduceret betydeligt. Han og Tejasvi Krishna Dasa har derfor talt om, at Tejasvi kunne overtage ansvaret for templet. IDL var både glad for at høre, at Caitanya Candra vil have gang i bogdistributionen, og at Tejasvi er parat til at påtage sig ansvaret for templet, og støttede op om ideen.

Europæisk ledermøde og GBC-sekretær

Caitanya Candra og Lalitanatha Dasa var til ELM (European Leadership Meeting) i Villa Vrindavana i Italien i oktober og orienterede om mødet. Skandinavien har været uden en GBC-sekretær i snart et år nu, så IDL var glad for at høre, at det blev besluttet i Italien, at Praghosh Prabhu, der er fra Irland og for nærværende er GBC-sekretær for Storbritanien, har sagt ja til også at være GBC-sekretær for Skandinavien inklusive Danmark. Da han imidlertid ikke vil kunne besøge Skandinavien ret meget, er det under overvejelse at have et par skandinaviske hengivne som Tapasa Prabhu fra Sverige og Lalitanatha Dasa til at assistere ham som det, der kaldes Euro-GBC-sekretærer (det svarer til, hvad der plejede at hedde regionalsekretær). På et møde i Skandinaviens Regionalråd (SRC) med Praghosa i januar bliver der truffet endelig beslutning om Skandinaviens fremtidige ledelsesstruktur.

ISKCON-fond

Lalitanatha foreslår, at IDL opretter en central fond for ISKCON Danmark. Hans begrundelse er, at en sådan fond kan finansiere fælles anliggender såsom boglager, administration af ISKCON Danmark, GBC-afgift osv. Det er ting, der nu bliver betalt af templet i Vanløse, men han finder, at det ikke kun er templets, men alle danske hengivnes anliggende, hvorfor det virker naturligt, at dette ansvar opppebæres af en bredere gruppe af hengivne (ideelt set af alle).

Hvad mere er, hvis en sådan fond kan opbygges, så den ikke blot har midler til de faste ISKCON-udgifter, men også kan gå ind og hjælpe andre steder, åbner det mulighed for støtte til ting, som nu bliver forsømt. Fonden kunne eksempelvis sponsorere træning og uddannelse af hengivne, betale rejser til *sannyasier* og andre ældre hengivne, så de kan komme og besøge Danmark oftere, give tilskud til opstart af nye prædikeprojekter osv.

IDL syntes om ideen og vedtog at oprette en ISKCON-fond. Fonden administreres af IDL, der skal bevilge og godkende enhver udbetaling fra den. Dandaniti blev valgt til kasserer for

fonden med Kesavapriya som medunderskriver, hvor det er påkrævet. Som kasserer skal Dandaniti forelægge et månedligt regnskab for IDL, og hun skal oprette en særlig bankkonto til denne fond. Til sidst blev det vedtaget at opfordre alle projekter og hengivne i Danmark til at bidrage til denne fond, og IDL's medlemmer skød selv på stedet omkring 2000 kr. i fonden som startkapital

Åndelige standarder

Krishna Karuna foreslog, at IDL bruger tid på at se på, hvordan vi kan højne den åndelige standard blandt alle hengivne i Danmark. Da Srila Prabhupada også jævnligt pointerede, at ledermøder skal handle lige så meget om at bevare og forbedre den åndelige standard som at løse praktiske problemer, vedtog IDL fremover på hvert møde at have det som et punkt på dagsordenen, hvordan vi kan hæve det åndelige niveau i *yatraen* og blandt de hengivne. Som en start blev det vedtaget fremover at indlede hvert IDL-møde med læsning fra *Srimad-Bhagavatam*.

Kommunikation

Det er vigtigt at få mødereferater fra IDL videre til alle danske hengivne, hvilket ikke altid er sket tilfredsstillende. IDL vedtog at sørge for, at IDL-referater altid bliver trykt både i *Nyt fra Hare Krishna* samt lagt ud på ISKCON's hjemmesider og email-listen dk-community.

Næste IDL-møde afholdes den 29. november 2009 i templet i Vanløse. ॐ

Indvielse af Deiteter på Krishna-Avanti grundskole

Den 28. september blev Sri-Sri Krishna-Balarama budt velkomne på Krishna Avanti grundskole, der ligger i forstaden Harrow til London, i en indvielsesceremoni under ledelse af Bhakti Caru Swami og Pankajangari Prabhu. Sri-Sri Krishna-Balarama kommer til at bo midt på skolens gårdsplads i et smukt tempel, der er opført i marmor og er skolens åndelige midtpunkt. Udover at lære det almindelige pensum, som alle andre børn i England gennemgår, deltager børnene i religiøse ceremonier og tilbereder og ofrer en del af deres egen mad.

Den 10. oktober var der åbent hus, hvor gæster så, hvordan den nye skole er udstyret med en vifte af miljøvenlige teknologier og økologiske værdier, der gennemsyrer skolelivet. Vand opvarmes ved at pumpe det 70 meter ned i jorden, hvilket sparer 70 procent af varmeregningen. Hvert klasselokale har en lille have, som børnene passer. Skolen har eventyrlegepladser, et amfiteater og fodboldbane af kunstgræs.

Skolen er nyopført og startede med de første elever den 8. september 2009. Skolen er en offentligt finansieret privatskole: Initiativet til skolen kommer fra en gruppe private indiske familier med tilknytning til ISKCON. Bhaktivedanta Manor er knyttet til skolen som rådgivende i trosspørgsmål uden at have nogen direkte administrativ magt, som ligger hos en skolebestyrelse. Skolen har plads til 30 elever for hver årgang, dvs. 210 grundskoleelever plus børnehaveklasse. ॐ

Renlighed står guddommelighed nær

En af Srila Prabhupadas leveregler var, at renlighed står guddommelighed nær ("Cleanliness is next to Godliness"). En forsker ved Brigham Young Universitetet i Utah, USA, Katie Liljenquist, støtter nu dette. En undersøgelse, hun og hendes kolleger har offentliggjort i *Psychological Science,* viser, at etisk adfærd ændrer sig markant i forhold til, hvor rent et sted virker.

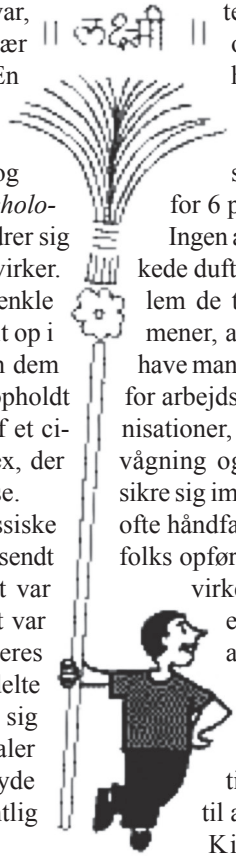

Forskerne foretog nogle forbavsende enkle eksperimenter med forsøgspersoner delt op i to grupper. Den eneste forskel imellem dem var, at lokalerne, hvor den ene gruppe opholdt sig, blev frisket op med nogle sprøjt af et citronduftende rengøringsmiddel, Windex, der indgav lokalerne en renere fornemmelse.

Forsøgspersonerne deltog i nogle klassiske tillidseksperimenter. I et af dem fik de tilsendt 12 dollars fra en anonym person. Det var herefter op til dem selv enten, som det var aftalt, at dele pengene ligeligt med deres partnere, som stolede på, at de faktisk delte pengene ærligt, eller beholde mere til sig selv. Forsøgspersonerne i de "rene" lokaler var markant mindre tilbøjelige til at snyde deres partnere og returnerede en væsentlig større del af pengene.

I et andet eksperiment blev forsøgspersonerne testet for velgørenhed ved at blive opfordret til at donere penge til et humanitært hjælpeprogram. Det viste sig, at 22 procent af deltagerne i de "rene" lokaler var villige til at skænke penge, imens dette kun gjaldt for 6 procent i kontrolgruppen.

Ingen af deltagerne i det rene lokale bemærkede duften, som var den eneste forskel imellem de to hold forsøgspersoner. Forskerne mener, at resultaterne af forsøgsrækken kan have mange praktiske anvendelsesmuligheder for arbejdspladser, forretninger og andre organisationer, der normalt tyer til traditionel overvågning og sikkerhedsforanstaltninger for at sikre sig imod tyveri osv. "Virksomheder bruger ofte håndfaste former for indgriben for at styre folks opførsel, men de kan være kostbare eller virke stødende. Dette er en meget mere enkel og diskret måde at fremme etisk adfærd på," bemærker Liljenquist. Hun fortsætter med et smil: "Måske kan dette også indføres i hjemmene. Kan det være, at vi kan få vores børn til at opføre sig bedre, hvis vi får dem til at holde deres værelser rene?"

Kilde: http://www.physorg.com/news175585083.html.

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Nyt fra Hare Krishnas 10-års jubilæum

Lørdag den 24. oktober 2009 fejrede Nyt fra Hare Krishna sit 10-års jubilæum med en sammenkomst i redaktionens lokaler på Sørningevej 29 i Skamstrup. 25 gæster mødte op og fyldte dagen med et tilbageblik på de mange udkomme blade og et kig fremad med ideer til, hvordan bladet kan være og udvikle sig i fremtiden.

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Krishnas højeste bolig

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Udfyld de tomme felter ved at vælge et ord fra boksen. Læs evt. i Bhagavad-gita som den er kapitel 8, vers 21.

fløjte
surabhi'er
påfuglefjer
Goloka Vrindavana
ønsketræer
mælk
blomsterkrans
lykkegudinder
skyer
ønskesten

Herre Krishnas højeste bolig kaldes 1)_____ .

Paladserne der er bygget af 2) _____.

Der vokser også træer, der kaldes 3)_____ .

Køerne hedder 4)_____ og giver ubegrænsede mængder 5)_____ .

Herren Krishna tjenes af tusindvis af 6) _____ .

Han spiller på sin 7)_____.

Hans øjne er som lotuskronblade, og farven på Hans krop har et skær af blå 8) _____.

Han bærer en saffranfarvet klædning. Om halsen har Han en 9)_____ og i håret en 10)_____ .

Løsning:
1. Goloka Vrindavana 2. ønskesten 3. ønsketræer 4. surabhi'er 5. mælk 6. lykkegudinder 7. fløjte 8. skyer 9. blomsterkrans 10. påfuglefjer

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Grønne proteiner 1+2

Grønne proteiner er en kogebog, der handler om proteinrige retter af vegetabilske råvarer med fokus på bønner, linser, tofu og tempeh. Som en advarsel til sarte vegetarsjæle indeholder bogen nogle enkelte retter med fisk og kylling. Hvordan de har sneget sig ind i en bog, der umiddelbart præsenterer sig som vegetarisk, er et godt spørgsmål. Forfatteren er dog tydeligvis en varm fortaler for de vegetariske proteiner frem for de animalske.

Retterne spænder fra varmende supper til diverse grønsagsretter, salater, risretter, marinerede bønner, postejer og tærter. Bogen udskiller sig i øvrigt ved, at der ikke findes en eneste opskrift på kager eller desserter! En del retter gør brug af tang, der dog ofte kan udelades, hvis det ikke er del af ens vante køkkenrepertoire.

Eftersom mange mennesker stadig ligger under for proteinmyten (at vegetarer har svært ved at få protein nok) og tøver med at gå over til en vegetarisk kost på grund af manglende viden om, hvordan man får sine proteiner som vegetar, er bogen et tiltrængt indslag på hylden med vegetariske kogebøger.

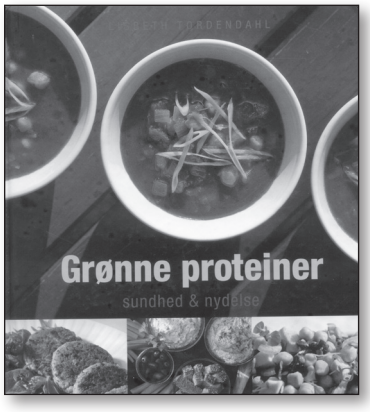

Grønne proteiner –
sundhed og nydelse
Af Lisbeth Tordendahl
183 sider
ISBN nr. 8756791720
Udgivet af forlaget Olivia maj 2009

Bogen bærer præg af at være skrevet af en professionel kostkonsulent og indeholder en grundig introduktion til den vegetariske eller næsten-vegetariske livsstil med henvisninger til den nyeste forskning indenfor området. En befriende pointe at læse er, at alle ikke nødvendigvis skal spise den samme kost, men at faktorer som alder, aktivitetsniveau og geografisk område også har betydning for, hvad den enkelte trives med.

Klimaet og fødevarefordelingen i verden får også et par ord med på vejen. Miljø- og ernæringsforskere er enige om én ting: der skal mindre kød og flere grønne proteiner på bordet!

Det eneste, jeg savner i bogen, er ideer til at sammensætte de forskellige retter. Forfatteren er flink til at give råd og vejledning ved de enkelte retter, men det kunne være rart med en oversigt med konkrete middagsforslag.

Løg og hvidløg, som normalt ikke anvendes af folk, der tilstræber at spise i godhedens kvalitet, findes i en del af retterne, men kan erstattes ifølge de yogiske retningslinjer. Eksempelvis afprøvede jeg en *dal*-suppe, hvor løg blev udskiftet med selleritoppe fra haven med et meget tilfredsstillende resultat.

Tofutern med karry og ristede mandler

Ingredienser:

250 g tofu
2 spsk. kokosolie eller ekstra jomfruolivenolie
2 tsk. karry
2 spsk. shoyu
½ dl ristede og hakkede shoyumandler (se nedenfor)
bredbladet persille

Skær tofuen i 1 cm tykke skiver, pres dem for væde i et rent klæde eller køkkenrulle og skær dem i tern (1x1 cm).

Varm olie i en tykbundet pande og lad karryen varme igennem.

Kom tofuternene ved og steg dem gennem 5 minutter, hvor der vendes jævnligt.

Hæld shoyu ved og vend rundt igennem 1 minut.

Tag tofuternene over i en skål, bland dem med mandler og grofthakket bredbladet persille.

Ristede shoyumandler

Disse mandler smager skønt og er perfekte til snacks, salater og meget andet. Lav derfor en pæn portion, f.eks. 200 g, og opbevar dem, der ikke spises straks, i et tætsluttende glas.

Rist mandlerne på en tør støbejernspande eller i ovnen. Hold mandlerne i konstant bevægelse, hvis du bruger panden. Mandlerne skal blot ristes let, så de får en kraftigere smag. De skal blive let gyldne indeni og ikke sorte udenpå!

Når mandlerne er klar, kommer du dem i en skål, sprinkler lidt shoyu på dem og vender dem hurtigt rundt med en ske, så mandlerne kan suge alt shoyuen. Kunsten er at hælde tilpas shoyu på, så mandlerne opsuger nok, uden at der bagefter ligger en lille sø på bunden af skålen!

Bred mandlerne ud på et skærebræt, så de køler hurtigt af.

Serveringsforslag

Som proteinret til frokost ved siden af salat. Holder fint i nogle dage.

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna", Sørningevej 39,
Skamstrup, 4440 Mørkøv

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Alle henvendelser til:
Nyt fra Hare Krishna
Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv, Tlf.: 5927 1930 girokonto 1-688-3204
E-mail: lalitanatha@krishna.dk

December 2009

Mandag	**2.11**	**Sri Krishna Rasayatra**
		Tulasi-Saligrama Vivaha (ægteskab)
		Sri Nimbarkacaryas fremkomst
Lørdag	**5.12**	**Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras bortgang (faste til middag)**
Lørdag	**12.12**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Saphala Ekadasi***)**
		Sri Devananda Panditas bortgang
Søndag	**13.12**	**Bryd fasten imellem 8:30–10:07**
Mandag	**14.12**	**Sri Mahesa Panditas bortgang**
		Sri Uddharana Datta Thakuras bortgang
Torsdag	**17.12**	**Sri Locana Dasa Thakuras fremkomst**
Lørdag	**19.12**	**Srila Jiva Goswamis bortgang**
		Sri Jagadisa Panditas bortgang
Mandag	**28.12**	**Ekadasi (***maha-dvadasi,* **faste fra korn og bønner for** *Putrada Ekadasi***)**
		Sri Jagadisa Panditas fremkomst
Tirsdag	**29.12**	**Bryd fasten imellem 8:39–11:00**
Torsdag	**31.12**	**Sri Krishna Pusya abhiseka**
Mandag	**4.1.2010**	**Sri Ramacandra Kavirajas bortgang**
		Srila Gopala Bhatta Goswamis fremkomst
Tirsdag	**5.1**	**Sri Jayadeva Goswamis bortgang**
Onsdag	**6.1**	**Sri Locana Dasa Thakuras bortgang**
Søndag	**10.1**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Sat-tila Ekadasi***)**
Mandag	**11.1**	**Bryd fasten imellem 8:33–11:02**

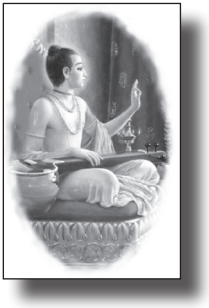

Siva, Parvati og tyren

Engang var Siva og Parvati på en rejse sammen med deres tyr, Nandi. Siva havde taget form som en gammel mand, imens Parvati var sig selv, en ung og smuk kvinde.

Efter et stykke tid sagde Siva: ”Parvatiji, sæt dig op på Nandi og rid på ham på denne rejse.” Hun adlød og steg op på Nandi, imens Siva gik ved siden af.

Landsbyfolkene kritiserede dem voldsomt. ”Sikke en egoistisk kvinde! Hun er ung og sund, og alligevel rider hun og lader den gamle mand gå.”

Siva ombestemte sig. ”Parvatidevi, folk håner dig. Det er klogere, at jeg sidder på Nandi, og du går.” Længere fremme kom fremmede folk med skarpe kommentarer til dem. ”Se denne onde tyran af en gammel mand. Han nyder at ride, imens han tvinger den unge og milde kvinde til at gå ved siden af.”

Da de hørte dette, satte de sig begge op på tyren. Men de tog fejl, da de troede, at det ville gøre det af med kritikken. Dårligt var de kommet til den næste landsby, før folk rynkede på næsen og spottede dem: ”Se dette utiltalende par. De har begge nådesløst sat sig op på tyren og slår det stakkels dyr ihjel.”

Nu var der kun én mulighed tilbage. De steg ned og lod tyren gå frit, imens de gik på hver side af den. På deres vej mødte de igen spottende mennesker, der lo og råbte ad dem: ”Sikke tåber! De har en tyr, som de kunne ride på, og ingen af dem benytter sig af det.”

Med det samme sagde Siva: ”Parvati, lad os gøre, hvad vi selv synes er rigtigt. Verden vil alligevel aldrig værdsætte, hvad vi gør.”